

G2-GUDSTJENESTE MED NATTVERD

Kristi forklarelsesdag

Fjellhamar kirke 8. februar 2015

Markus 9, 2 - 13

PREKEN

KRISTI FORKLARELSESDAG

Kirkeåret med sine tekster har en klar oppbygging. Det er delt i to hvor første halvdel handler om Jesu liv i utvidet forstand. Fra fødsel til han blir tatt opp til himmelen og sender den hellige ånd i pinsen. Det andre halvåret, fra etter pinse til advent starter er fokus på det å leve som kristen, på vekst.

Vi er jo nå i det halvåret hvor Jesu liv er i fokus. Advent har forberedt jula, og tida mellom jul og påske er delt i to. Fastetiden som skal forberede påsken og før det åpenbaringstiden. Den skal åpenbare, vise oss hvem Jesus er. Hvem barnet i krybben er. Dagen i dag er siste søndagen i åpenbaringstida, og den kalles Kristi forklarelsesdag. Nå skal det bli klarere enn noen gang ellers hvem Jesus er.

Markus 9,2-13:

Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var

alene. Der ble hans utseende forvandlet for øynene på dem, 3 og hans klær ble så skinnende hvite at ingen som bleker klær her på jorden, kan få dem så hvite. 4 Elia viste seg for dem sammen med Moses, og de samtalte med Jesus. 5 Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Rabbi, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.» 6 Han visste ikke hva han skulle si, for de var slått av skrekk. 7 Da kom det en sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham!» 8 Og med ett, da de så seg om, så de ingen andre hos seg enn Jesus.

9 På veien ned fra fjellet påla han dem at de ikke skulle fortelle noen det de hadde sett, før Menneskesønnen var stått opp fra de døde. 10 De merket seg dette ordet, og snakket med hverandre om hva det var å stå opp fra de døde. 11 Og de spurte ham: «Sier ikke de skriftlærde at Elia først må komme?» 12 Han svarte: «Jo, Elia kommer først og setter alt i rette stand. Men hva står skrevet om Menneskesønnen? At han skal lide mye og bli foraktet. 13 Og jeg sier dere at Elia allerede er kommet, og de gjorde med ham som de ville – slik det er skrevet om ham.»

SEKS INTENSE DAGER

Seks dager senere. Enn hva? Enn det som kalles som vendepunktet i Jesusfortellingen. Sånn ca midt i evangeliet. Frem til da hadde Jesus reist mye rundt til ulike

steder. Han hadde undervist og holdt taler for store folkemengder. Han hadde gjort tegn og under ute blant folk. Han hadde vært veldig utadrettet. For seks dager siden spurte han disiplene: Hvem sier folk at jeg er, og hvem sier dere at jeg er? Peters bekjennelse på vegne av disiplene var klar: Du er Messias!

Fra da var det helt tydelig at Jesus trakk seg mer tilbake sammen med de tolv. Fra da av var Jesu fokus på å styrke den troen på seg i disiplene og ikke minst forberede dem på dem på det som skulle skje når de nå begynte reisen mot Jerusalem. Rett etter Peters bekjennelse fortalte Jesus disiplene for første gang om at han skal lide, dø og oppstå igjen. Det skjønte ikke Peter noe av og irettesatte han. Da ble Jesus streng og sa til Peter: Vik bak meg, Satan. Du har ikke tanke for det som Gud vil, bare det som mennesker vil.” Og så talte Jesus til dem om at den som vil berge sitt liv skal miste det.

Disippelflokken og særlig Peter, var mentalt og åndelig fillerista for seks dager siden. Og det første som skjedde etter dette vendepunktet og på vei inn i en forvirrende og krevende fase var denne turen på fjellet. Det var intense dager for disiplene.

Jesus tok med seg tre stykker. Den indre kjerne. Hvorfor ikke alle tolv? Ja, hvorfor ikke samle alt av folk som kunne komme seg opp på dette fjellet så flest mulig kunne se? Det er vel egentlig det samme spørsmålet jeg innimellom

undres over. Hvorfor kan du ikke vise deg tydeligere for folk, Jesus, så flere må skjønne at du finnes, at du lever? Hvorfor ikke ta en tur nedom Galdhøpiggen hvert 100 år så vi kan samle alt folket så de kan se og tro?

TIDENES STYREMØTE

Der ble han forvandlet. Eller omformet. I den ortodokse kirke kalles denne hendelsen den lille påske. Jesus forvandles eller omformes. Samme uttrykket som brukes når Jesus etter oppstandelsen får en ny og omformet kropp. Dette, den lille påske, er en smak av den form og stilling Jesus har hos Gud, i evigheten.

Så viste Elia og Moses seg og de snakket med Jesus. Moses var den store lovgiveren i jødedommen, med Moseloven og de ti bud. Elia var en av profetene. Så de representerer hele GT, som kalles loven og profetene. Det får frem hvordan hele GT og Guds vei og frelseshistorie samler seg i Jesus. Både Moses og Elia hadde også sett Guds herlighet og hadde ikke dødd en vanlig død, men blitt rykket opp til himmelen.

Litt av en situasjon. Jesus sto og pratet med to av de største gutta som levde ca 1300 og 800 år før Jesus. Hva slags prat var det?

- ✓ Type koseprat: Hyggelig å se deg. Du ser så bra ut. Har du det bra? Du er en kjempejobb, men savner deg mye da. Skal hilse fra Fadern.
- ✓ Eller er det en pep-talk? Kom, igjen! Så langt har du fått dette veldig bra opp og gå. Nå gjelder holde fokus. Kom deg frem til Jerusalem, og der kliner du til. Dette greier du!
- ✓ Eller er det en analytisk strategiprat? Hvor er disiplene nå? Har dem fått tak i kjernen? Og Judas, hvor har du han nå? Hvor er folket? Er de med deg eller de skriftlærde? Hvordan kan vi beste spille kortene i tida fremover?
- ✓ Eller er det ren info og ordre prat: Ro ned på undere nå. Forbered de 12 på det som skal skje i Jerusalem. Judas er nå gjort klar til å forråde deg. De skriftlærde tror de tjener Gud med å drepe deg. Du følger oppsatt plan A.

Vi får faktisk et lite glimt av hva de snakket om i Lukas evangeliet 9,31: ”.. og talte om den utgangen livet hans skulle få, om det han skulle fullføre i Jerusalem”. Whaw! Det hadde ikke jeg lagt merke til før nå. Det forteller meg at Jesus var ikke bare en maskin som var ferdig programmert, som visste alt fra begynnelse til slutt og trengte ikke å snakke noe mer om dette med noen. Dette gir meg en aning av at ting ikke var helt spikra, at Jesu

forståelse av hva han skulle vokste frem underveis, at det var godt for han å få snakket om det. For å ta det inn, forberede seg, styrke seg. Og det slår meg hvor sentralt det er det som skjedde de siste dagene i Jerusalem. Da fullførte han hele sitt verk. Når han møtte disse to så snakket de om det. Den praten hadde vært utrolig spennende og fått hørt.

Hva Peter hørte vet vi ikke, men han var der. Og da klarer han ikke ti stille. Han er klar til å bygge hytter. Det var det beste han kunne komme på. Får litt sånn musa og elefanten følelsen. I de vitsene så er jo hele poenget at musa tror han og elefanten ordner opp sammen i like stor grad. F eks når musa og elefanten går over en bru, og musa sier: Å, som vi tramper! Eller når de drar krok, og musa sier når han taper: Søren assa, jeg sklei! Litt den følelsen får jeg med Peter. Her er det styremøte i himmelen og han tror han kan bidra.

Men når det er sagt ser jeg også en Peter som mener det godt. Han er fryktelig skremt og glad. Vil vise ære og takk, vil bidra. Og han vil at det skal vare. Det med hyttebygging kan også henge sammen med at Messias skulle komme under løvhyttefesten, en fest de feiret hvert år. Peter tenkte: Messias er her nå. Vi må bygge hytter! I dag hadde vi, i hvert fall Fjellhamar menighet, sagt: Godt vi er her. La oss søke på finn og kjøpe en hytte til hver av dere.

DU ER MIN SØNN DEN ELSKEDE

Opplevelsen av Guds nærvær skaper ofte frykt. Kaster seg med ansiktet mot jorden, står det om de tre disiplene i Matteus. Moses skjulte ansiktet, og han måtte ta av seg på føttene. Jesaja sa: Det er ute med meg. Skyen er også ofte med når Gud åpenbarer seg. Det er som om den legger et nødvendig slør rundt Guds mektige herlighet som menneskene ikke vil tålt å få i ren form.

Ut av skyen lyder Guds stemme. 2/3 er helt likt det som Gud sa når Jesus ble døpt: Du er min sønn, den elskede. Det er kjernen i hvem Jesus er, og forholdet mellom Jesus og Far. Jesus er Guds Sønn. Og han er elsket. Det er det viktigste Gud kan si til Jesus. Hvem han er. Min sønn, Guds sønn. Og jeg elsker deg. En kjærlighetserklæring. Selv for Jesus var det det viktigste å høre. Du er min sønn, den elskede. En anerkjennelse, bekreftelse som varmet Jesus dypt nede. Det beste han kunne få med seg på vei mot Jerusalem.

En viktig forskjell på røsten som lød ved dåpen og her er at i dåpen så snakket Gud til Jesus: ”Du er min sønn, den elskede.” Her snakket Gud til disiplene: Dette er min sønn, den elskede”. Nå ville Gud styrke disiplenes forståelse av hva Jesus var. At de skulle skjønne enda tydeligere, ja, høre det fra Ham selv. Og han avslutter med: ”Hør ham!” Jeg har talt mye gjennom Moses og loven, Elia og de andre profetene, men nå taler jeg til dere gjennom min sønn. Hør ham!

Jesus som den som åpenbarer Gud for oss, som viser oss hvem Gud er som ingen andre fordi han er Gud, understrekes så tydelig og sterkt når skyen lettet og de så opp. ”Og med ett, da de så seg omkring, så de ingen andre enn Jesus, bare han var hos dem”. Det er ingen over, ingen ved siden. Han er Guds herlighet, Guds Sønn, han er Guds nærvær, og han er vår bror. Det trengs ingen annen. Jesus alene er vår frelser og Herre. Vår veiviser.

FRA FJELLET TIL DALEN

På veien ned av fjellet fikk de tre disiplene så altså beskjed om ikke å fortelle noen om dette. Det hadde Jesus gjort flere ganger før. Forskjellen denne gangen var at Jesus satt et tidspunkt frem til når det gjaldt. Nemlig når Menneskesønnen var stått opp fra de døde. Det tror jeg gir oss et godt hint om hvorfor Jesus var så tilbakeholden med at disse sterke opplevelsene og undrene ikke skulle fortelles videre. Uten å kjenne til det som Jesus skulle fullføre i Jerusalem, uten lidelsen, korset og oppstandelsen, så ville alle de herlige undrene og opplevelsen forstås feil. Ja, uten å ha gjennomlevde det ville de ikke kunne få det riktige bildet. Det holdt ikke å fortelle om det på forhånd. Det gjorde Jesus tre ganger, men det var ikke mulig å koble alt det fantastiske Jesus gjorde men tanken om at Jesu skulle lide og dø, hengt på et kors. Mange ventet nok på en Messias som skulle kaste okkupantene, nå romerne, på dør, og gjør Israel og Jerusalem til et mektig og fredfullt

rike. Jesus kom med et annet rike. Enn annen fred. Guds rike og fred med Gud.

At de tre disiplene fikk oppleve Jesu herlighet på fjellet på vei mot Jerusalem, mot det uforståelig, var sikkert nødvendig for at kjernen og lederne i disippelflokken skulle holde gjengen samlet når krisen i Jerusalem kom.

Så tok Jesus dem med ned i dalen igjen. Til hverdagen. Til de andre disiplene som hadde bedt for en syk som ikke var blitt frisk fordi de hadde så lite tro. Ned i dalen der livet leves på godt og vondt. Med tro og tvil. Med gleder og sorger. Med sykdom og død. Det er der Jesus ville være. Det er der han vil gå rundt og spre sin kjærlighet og herlighet. Og det er der han vil at vi skal leve ut hans kjærlighet. Vi trenger noen fjellopplevelser sammen med Jesus. Å oppleve Guds nærvær, hellighet. Høre at han elsker oss. At vi er hans barn. Og høre hva han har å si oss. Derfor samles vi til gudstjenester. Og i smågrupper, cellegrupper. For å få noen fjellopplevelser. Men så skal vi ikke bli her. Vi skal ut i livet. Og dele ordet fra himmelen: Du er elsket. Du kan få bli Guds barn. Du kan få høre Guds ord til deg. I den vekslingen lever en Jesu etterfølger. I Guds nærvær som et elsket barn og ut i verden for å dele Guds nærvær og kjærlighet.